

Sygn.akt IIW 750/16

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Kliś

Protokolant Tomasz Kilariski

przy udziale oskarżyciela publicznego --/--

po rozpoznaniu w dniach 15.12.2016r., 16.01.2017r. oraz 27.02.2017r. sprawy o wykroczenie

1. S. M.

urodz. (...) w N.

córki T. i J. zd. K.

obwinionej o to, że :

I. w okresie 10-11 sierpnia 2016 roku w miejscowości S., przy posesji oznaczonej nr (...) woj. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa w trakcie wyprowadzenia go z miejsca zamieszkania na podwórko, w wyniku czego pies podbiegł do przechodzącej drogą N. Z. i skoczył na nią,

tj. o czyn z art. 77 k.w.

2. J. K. - (...)

urodz. (...) w K.

córki J. i W. zd. K.

obwinionej o to, że :

II. w dniu 18 sierpnia 2016 roku około godziny 7:50 w miejscowości S. przy posesji oznaczonej nr (...) woj. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa, który biegał luzem bez kagańca i smyczy po terenie posesji,

tj. o czyn z art. 77 k.w.

III. w dniu 17 sierpnia 2016 roku około godziny 9:00 w miejscowości S. przy posesji oznaczonej nr (...) woj. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa, który wybiegł na drogę i złapał zębami za spodnie M. G.,

tj. o czyn z art. 77 k.w.

I. uznaje obwinioną S. M. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 77 k.w. i za to na podstawie art. 77 k.w. wymierza jej karę grzywny w kwocie 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),

II. uznaje obwinioną J. M. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt. II i III części wstępnej wyroku tj. wykroczeń z art. 77 k.w. i za to na podstawie art. 77 k.w. w zw z art. 9§2 k.w. wymierza jej karę grzywny w kwocie 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),

III. na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw z art. 119 k.p.o.w. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia obwinione od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierza im opłaty.

UZASADNIENIE

S. M. jest właścicielką psa rasy mieszaniec o imieniu C.. Pies jest średniej budowy ciała. Wspólnie z rodzicami matką J. M., ojcem T. M. oraz bratem mieszka w budynku jednorodzinnym położonym w miejscowości (...).

Budynek ten usytuowany jest bezpośrednio przy drodze gminnej, nieopodal ogólnodostępnego placu zabaw, budynku gminnego, sklepu oraz przedszkola.

W miesiącu sierpniu 2016 r., posesja na której usytuowany jest dom Państwa M. nie posiadał ogrodzenia. Nie było tam również kojca dla psa S. M., który wspólnie z domownikami zamieszkiwał w mieszkaniu w/w.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionych:

- S. M. k. 63, k. 32-33,

- J. M. k.63, k.35-36, k.63

- zeznania świadków:

- P. M. k.28-29, k.79-80

- E. S. k.80

- M. S. k. 80

- B. S. k.81

- T. O. k.81

- M. K. k.81-82

- R. T. k.82

- I. Z. k.84-85

- A. Z. k.14-20, k.65-66

- T. M. k.64

- I. T. k.64-65

- M. G. k.11-12, k.65

- A. M. – k. 66

- Z. J. k.66-67

- książeczka psa k.21-23

- materiał fotograficzny k.7-9, k. 61

W dniu pomiędzy 10 a 11 sierpnia 2016 roku około godz. 17:30 A. Z., mieszkanka K. wraz z córką N. lat 9 przebywała na placu zabaw, o którym wyżej mowa. W pewnym momencie córka A. Z. udała się do znajdującego się nieopodal sklepu spożywczego. Przechodząc obok posesji nr (...) z mieszkania wraz z psem wyszła na spacer S. M.. Pies nie posiadał kagańca, nie był na smyczy. Widząc przechodzącą jezdnię N. Z. zwierzę podbiegło do dziecka i skacząc zadrapało w/w w okolicy brzucha. Dziewczynka wystraszyła się i udała się do swojej matki, informując ją o powyższym zdarzeniu.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionych:

- S. M. k. 63, k.32-33,

- J. M. k. 63, k.35-36, k.63

- zeznania świadków:

- A. Z. k.14-20, k.65-66

- T. M. k.64

- I. T. k.64-65

- M. G. k.11-12, k.65

W okresie od 15 do 21 sierpnia 2016 roku S. M. przebywała na wczasach nad morzem. W tym czasie opiekę nad psem sprawowała matka w/w J. M..

Dowód: - wyjaśnienia obwinionych:

- S. M. k. 63, k.32-33,

- J. M. k. 63, k.35-36, k.63

- zeznania T. M. k.64

W dniu 17.08.2016 r. około godz. 9:00 do sklepu na zakupy drogą, biegnącą przy posesji rodziny M., udawała się M. G.. W pewnym momencie do w/w podbiegł pies S. M. i zębami złapał pokrzywdzoną za nogawkę spodni. M. G. odgoniła psa posiadaną przy sobie torebką. W tym czasie na posesji nr (...) nie było nikogo z rodziny M.. Pies nie posiadał kagańca. Nie był przypięty. Biegał luzem.

Dowód: - wyjaśnienia obwinionych:

- S. M. k.63, k.32-33,

- J. M. k.63, k.35-36, k.63

- zeznania M. G. k.11-12, k.65

- zeznania I. T. k.64-65

- zeznania A. Z. k.14-20, k.65-66

W dniu 18 sierpnia 2016 roku około godziny 7:50 I. T. odprowadzała drogą gminną swojego syna D. T. do przedszkola położonego w miejscowości S.. Dziecko w 2015 roku było ofiarą pogryzienia przez innego psa rodziny M..

W pewnym momencie do w/w z posesji nr (...) wybiegł pies S. M. i podbiegł do pokrzywdzonych. W tym czasie nie posiadał kagańca. Był bez opieki oraz stosownego innego zabezpieczenia.

I. T. zasłoniła ciałem syna D. T. i udała się na ogrodzony teren przedszkola. O powyższym zdarzeniu poinformowała dyrektora oraz opiekunki w/w placówki.

Dowód: wyjaśnienia obwinionych

- zeznania M. G. k.11-12, k.65

- zeznania I. T. k.64-65

- zeznania A. Z. k.14-20, k.65-66

S. M. oraz J. M. nie były w przeszłości karane sędownie.

Dowód: - S. M. k.63, k.32-33,

- J. M. k.63, k.35-36, k.63

Słuchane zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak również przed Sądem obwiniona S. M. oraz J. M. nie przyznały się do popełnienia zarzucanych im czynów.

Składając wyjaśnienia S. M. oświadczyła, iż w dniu pomiędzy 10 a 11 sierpnia 2016 roku wychodziła ze swoim psem na spacer, który po otwarciu drzwi wejściowych do mieszkania wybiegł z nieogrodzonej w tym czasie posesji, na ogólnodostępną drogę gminną i podbiegł do przechodzącej tamtędy N. Z., jednakże jej nie zaatakował i na wezwanie wrócił do właścicielki. Nie posiadał w tym czasie kagańca. Nie był również na smyczy.

Jej zdaniem pies jest spokojny. Nie wykazuje agresji. Obwiniona wyjaśniła również, iż w okresie od 15 do 21 sierpnia 2016 r., przebywała na wakacjach poza miejscem zamieszkania i w tym czasie opiekę nad zwierzęciem sprawowała jej matka J. M..

Obwiniona J. M. również zaprzeczyła, aby we wskazanych wyżej dniach, pies nad którym w tym czasie sprawowała opiekę zaatakował I. T., jej syna oraz M. G.. Zwierzę będąc wyprowadzane znajdowało się pod jej opieką na przypiętej smyczy. Jej zdaniem opisywane przez pokrzywdzonych zdarzenia nie miały miejsca.

Sąd zważył, co następuje.

Wyjaśnienia jakie w trakcie całego prowadzonego postępowania złożyły obwinione S. M. oraz J. M. należało potraktować – w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego- jako li tylko nieudolną próbę obrony w/w przed poniesieniem konsekwencji karnych ich zaniechań.

Były one odosobnione i sprzeczne z zeznaniami wskazanych wyżej pokrzywdzonych tj. I. T., A. Z., M. G., które w sposób jednoznaczny i kategoryczny potwierdziły dane zawarte w zarzutach wniosku o ukaranie oraz pozostałych świadków w osobach A. M., M. K., R. T. oraz częściowych zeznaniach I. Z. i P. M..

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków E. S., M. S., B. S.. W/w we wskazanym wyżej okresie remontowali budynek rodziny M. i jak zeznali nie widzieli, aby pies S. M. biegał luzem, bez odpowiedniego zabezpieczenia. W/w oświadczyli ponadto, iż zwierzę było zawsze wyprowadzane na smyczy, posiadało kaganiec, jak dodatkowo zeznał B. S. pies był trzymany w kocy.

Te zeznania nie znalazły potwierdzenia nie tylko w wersjach przytoczonych przez pokrzywdzone osoby, ale również przez same obwinione czy T. M., którzy oświadczyli, że na terenie posesji w tamtym czasie nie było kojca, zaś pies nigdy nie posiadał podczas spacerów czy wypuszczania go kagańca.

Co również istotne jak zeznali w/w świadkowie prace remontowe przy budynku wykonywali podczas słonecznej pogody. W dni deszczowe nie przyjeżdżali do S., a jak stwierdził świadek M. S. k. 81 „w tamtym czasie w sierpniu sporo padało i mieliśmy przerwę nawet po 2-3 dni i wtedy w ogóle nie przyjeżdżaliśmy...”.

Zeznania te potwierdził B. S. k. 81 „gdy padał deszcz również nie pracowaliśmy ponieważ przy takiej pogodzie nie robi się elewacji. Zazwyczaj pracowaliśmy od 8:00 do 15:00”.

W świetle tych oświadczeń nie można wykluczyć, iż do zdarzeń z udziałem psa S. M., o których w swoich zeznaniach kategorycznie i konsekwentnie wspominały pokrzywdzone dochodziło podczas nieobecności świadków S..

Za wiarygodne Sąd potraktował także zeznania świadka T. M.. Jak stwierdził w/w we wskazanych wyżej godzinach nie przebywał w miejscu zamieszkania, z uwagi na wykonywane zatrudnienie i nie był naocznym świadkiem zdarzeń z udziałem psa o imieniu C., zaś wiedzę o zdarzeniu zna z relacji czy to córki, czy żony, które w niniejszej sprawie stają pod zarzutami z art. 77§1 kw.

Za nieistotne dla potencjalnego rozstrzygnięcia Sąd uznał zeznania świadków Z. J. oraz T. O.. W/w byli bowiem jedynie treserami psa i wiedza jaką posiadli nie miała większego znaczenia w niniejszej sprawie.

W świetle tak zgromadzonego materiału dowodowego wina i sprawstwo obwinionych S. M. i J. M. w zakresie zarzucanych im wykroczeń były niewątpliwe i bezsporne.

S. M. w okresie 10-11 sierpnia 2016 roku w miejscowości S., przy posesji oznaczonej nr (...) woj. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa w trakcie wyprowadzenia go z miejsca zamieszkania na podwórko, w wyniku czego pies podbiegł do przechodzącej drogą N. Z. i skoczył na nią. Swoim zachowaniem wyczerpała ustawowe znamiona wykroczenia opisanego w treści art. 77kw.

J. M. w dniu 18 sierpnia 2016 roku około godziny 7:50 w miejscowości S. przy posesji oznaczonej nr (...) woj. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa, który biegł luzem bez kagańca i smyczy po terenie posesji. Swoim zachowaniem wyczerpała ustawowe znamiona wykroczenia opisanego w treści art. 77kw.

Nadto J. M. w dniu 17 sierpnia 2016 roku około godziny 9:00 w miejscowości S. przy posesji oznaczonej nr (...) woj. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa, który wybiegł na drogę i złapał zębami za spodnie M. G.. Swoim zachowaniem wyczerpała ustawowe znamiona wykroczenia opisanego w treści art. 77kw.

Przedmiotem ochrony przedstawionego wykroczenia jest bezpieczeństwo ludzi i mienia. Wykroczenie to jest czynem z narażenia na niebezpieczeństwo abstrakcyjne powstałe w wyniku niezachowania zwykłych środków ostrożności w trzymaniu zwierzęcia i nie musi nastąpić żadna szkoda ani nawet rzeczywiste niebezpieczeństwo jej wystąpienia. Za zwykłe środki ostrożności należy zaś rozumieć takie, które wynikają z zasad wiedzy ogólnej, doświadczenia życiowego, zwyczaju i rozsądku. W przypadku psów takie- zdaniem Sądu należą właśnie zabezpieczenie posesji, posiadania kojca, podczas spacerów używanie smyczy czy kagańca.

W tym konkretnym wypadku przedmiotowe zabezpieczenia nie miały zaś miejsca.

S. M. oraz J. M. nie były karane sędownie. Sąd potraktował te okoliczności za łagodzące.

Nie dopatrywał się okoliczności obciążających. Uwzględniając jednak dużą liczbę tego typu wykroczenia na terenie działania Sądu Rejonowego w Lubaniu, istniejące zagrożenia jakie niosły za sobą dla potencjalnych ofiar przedmiotowe wykroczenia, stopień zawinienia sprawców to należało w obu przypadkach wymierzyć obwinionym karę grzywny po 250 złotych.

Sąd Rejonowy w Lubaniu uwzględnił przy tym również status majątkowy obwinionych oraz osiągnięte dochody.

Wymierzając S. M. i J. M. kary grzywny Sąd orzekający na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw z art. 119 k.p.o.w. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił obie obwinione od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierzył im opłat karnych.